

Subluxatie van de onderkaak.

Een patiënt, leeftijd ca. 50 jaar, had sedert vele jaren last van wat men zou kunnen noemen habitueele subluxatie. Zoodra de mond iets te ver open ging, sprongen de gewrichtsknobbels, of één van beide, uit hun verband, en moesten dan met min of meer krachtaanwending weer op hun plaats worden gebracht. Bij tandheelkundige behandeling moest zij steeds de voorzorg nemen, de onderkaak met de hand te steunen. Verschillende geneesheeren, waaronder ook een professor, werden hierover geraadpleegd, die haar echter of ongetroost lieten vertrekken, of scherpe smeersels voorschreven, waardoor wel de huid tot ontsteking werd gebracht, maar de luxatieneiging geenszins verminderde. Eindelijk stelde een medicus, ik meen te Groningen, de juiste diagnose, en wel zonder de patiënt gezien te hebben; en gaf tevens het juiste geneesmiddel aan. Naar zijne meening was de gewoonte, om met open mond te slapen, de oorzaak van deze verslapping der banden; en moest zij maar eens gedurende een half jaar met een doek om de kaak te bedgaan. Deze raad werd opgevolgd, met het resultaat, dat zij thans geheel van deze lastige aandoening verlost is, en flink en straffeloos den mond kan openen. De patiënt kan niet bevestigen, dat zij steeds met open mond sliep, maar kan dit evenmin ontkennen. Echter moet dit wel als de ware oorzaak worden aangenomen, gezien de goede uitkomst met het gesloten houden der kaken verkregen. Er is geen aanduiding van V-vormige kaak.

TER KUILE LEMKER.
